

Nr 406.

Godkänd av första kammaren den 9 juni 1939.

Godkänd av andra kammaren den 9 juni 1939.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till kungörelse om ändring i vissa delar av civila avlöningsreglementet den 4 januari 1939 (nr 8) m. m., jämte en i ämnet väckt motion.

(Statsutskottets utlåtande nr 238.)

Till KONUNGEN.

I proposition nr 279 har Kungl. Maj:t under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden den 21 april 1939 föreslagit riksdagen att dels godkänna vid propositionen fogat förslag till kungörelse om ändring i vissa delar av civila avlöningsreglementet den 4 januari 1939 (nr 8), dels godkänna vid propositionen fogat förslag angående ändrad lydelse av nuvarande 59 § nämnda avlöningsreglemente, dels ock bemyndiga Kungl. Maj:t att i civila avlöningsreglementet vidtagna de redaktionella ändringar, som i samband med reglementets definitiva uppställning kunna visa sig erforderliga.

I samband med Kungl. Maj:ts förevarande proposition har riksdagen till behandling förehaft motionen II: 505, vari hemställt, att riksdagen ville besluta sådan ändring av 13 § 2 mom. b) i reglementet, att det däri angivna dagantalet måtte bestämmas till femton dagar av ett och samma kalenderår.

De förslag till ändringar i och kompletteringar av vissa paragrafer i det vid 1938 års riksdag antagna civila avlöningsreglementet, som av Kungl. Maj:t framlagts i förevarande proposition, grunda sig i första hand på en av 1936 års lönekommitté den 27 januari 1939 till Kungl. Maj:t ingiven framställning. I sagda framställning har lönekommittén, under erinran om sina tidigare avgivna förslag dels till avlöningsbestämmelser för provinsialläkare och distriktsveterinärer, dels till civilt icke-ordinariereglemente, dels ock till militärt avlöningsreglemente, angivit de ändringar i civila avlöningsreglementet, som skulle erfordras, därest nämnda löneruleringsförslag vunnit bifall. Vissa av de i propositionen föreslagna författningsändringarna äro emellertid föranledda av yrkanden, som framkommit under remissbehandlingen av lönekommitténs nyssnämnda löneruleringsförslag, varjämte en del ändringar i och tillägg till reglementsbestämmelserna föranletts av

vissa andra till innevarande års riksdag hänskjutna organisations- och lönefrågor.

Riksdagen har vid den prövning, som ägnats de i propositionen framlagda förslagen, ansett sig böra i huvudsak bifalla desamma. Riksdagen finner icke anledning till uttalanden annat än i följande hänseenden.

Såsom i propositionen framhållits, yrkades vid 1938 års riksdag i två i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till civilt avlöningsreglemente väckta motioner, att 13 § 2 mom. måtte kompletteras med en bestämmelse av innebörd, att tjänsteman, som för högst tolv dagar årligen beviljas ledighet för deltagande i övningar och utbildning såsom landstormsofficer, måtte berättigas åtnjuta lön med B-avdrag. I sitt utlåtande i anledning av löneregleringspropositionen anförde riksdagens vederbörande utskott, att utskottet funne, med hänsyn till den ökade betydelse för riksförsvaret, som numera tillkomme den frivilliga landstormen, ävensom till önskvärdheten ur denna synpunkt, att rekryteringen av landstormsbefäl underlättades, det i motionerna gjorda yrkandet vara förtjänt av beaktande. Utskottet hade dock ansett sig icke kunna utan ytterligare utredning i ämnet tillstyrka bifall till motionerna. Utskottet förutsatte emellertid, att Kungl. Maj:t skulle ägna frågan fortsatt uppmärksamhet och — därest förhållandena skulle därtill föranleda — för riksdagen framlägga förslag till komplettering av avlöningsreglementets bestämmelser på denna punkt. Riksdagen beslöt i enlighet härmed.

Enligt det förslag Kungl. Maj:t efter särskild utredning nu framlagt skulle lön med B-avdrag få beviljas tjänsteman för tid, under vilken han genomgår för konstituerad landstormsofficer föreskriven befälkurs, landstormsbefälsövning eller kompletteringskurs eller med komplettering jämställd annan kurs eller övning, dock högst tolv dagar av ett och samma kalenderår. Förslaget innebär, att lön med B-avdrag skulle få åtnjutas allenast för ledighet, som för utbildningsändamål erfordrades *efter det* tjänstemannen blivit konstituerad till landstormsofficer, men icke för utbildning *till* landstormsofficer, samt endast för ledighet, som kräves för genomgående av kurser och övningar, vilka erfordras för vidare befordran eller för bibehållande av anställning som landstormsofficer. Med den precisering av förutsättningarna för ledighet, som sålunda angivits, finner riksdagen någon erinran icke vara att framställa mot att i avlöningsreglementet införes en uttrycklig föreskrift i ämnet. I avseende å det antal dagar, som för ifrågasvarande ändamål högst må beviljas under ett kalenderår med åtnjutande av lön med B-avdrag, har i motionen II: 505 yrkats, att detsamma måtte bestämmas till femton. Riksdagen har i anledning härav funnit, att det högsta dagantalet i enlighet med vad arméförvaltningen föreslagit bör bestämmas till fjorton dagar.

Enligt bestämmelse i civila avlöningsreglementet, 51 § 5 mom. 2 punkten, skall förste provinsialläkare, som omedelbart före tillträdet till befattningen innehåft provinsialläkartjänst och i denna tjänst åtnjutit lön enligt högsta löneklassen, äga att vid tillträdet till förste provinsialläkarbefattningen ome-

delbart bliva placerad i 31 löneklassen. Ifrågavarande stadgande är hämtat från nu gällande avlöningsreglemente för förste provinsialläkare och provinsialläkare och har tillkommit för att förhindra löneminskning vid befordran.

Vid 1938 års riksdag hemställdes i två motioner, att en liknande förmån skulle tillerkännas länsveterinär, som befordrades till befattningen från distriktsveterinärtjänst, genom att i civila avlöningsreglementet upptoges ett stadgande om rätt för sådan tjänsteman att, därest han tillhört högsta löneklassen såsom distriktsveterinär, omedelbart bliva placerad i 23 löneklassen. I sitt förutnämnda utlåtande anförde riksdagens vederbörande utskott, att utskottet icke ville förneka, att en särbestämmelse i enlighet med motionernas förslag hade visst fog för sig. Då emellertid frågan om nya avlöningsbestämmelser för distriktsveterinärer för det dåvarande vore under utredning inom 1936 års lönekommitté, förutsatte utskottet, att kommittén vid fullgörandet av sitt uppdrag jämväl ägnade nu ifrågavarande spörsmål tillbörlig uppmärksamhet. Utskottet ansåge därför särskild åtgärd från riksdagens sida icke vara påkallad. Häremot gjorde riksdagen ingen erinran.

I enlighet med lönekommitténs förslag har nu i förevarande proposition förordats införande i avlöningsreglementet under 55 § 7 mom. av en uttrycklig föreskrift av det innehåll, som nyss angivits. Av propositionen framgår, att det vid distriktsveterinärs övergång till länsveterinärbefattning kan inträffa, att någon löneförhöjning icke inträder och att till och med löneminskning kan uppstå. Då riksdagen delar departementschefens uppfattning, att det ur rekryteringssynpunkt är önskvärt, att dylika ojämnheter i löneförhållandena undanröjas, anser riksdagen lämpligt, att nyssnämnda paragraf i avlöningsreglementet kompletteras i enlighet med Kungl. Maj:ts förslag.

I förevarande proposition har föredragande departementschefen uttalat sig för att, därest riksdagen icke däremot gör någon erinran, i blivande övergångsbestämmelser till civila avlöningsreglementet upptages en föreskrift om preskription av sådana löneanspråk, som kunna framställas efter det tjänsteman övergått till de nya bestämmelserna och som hava avseende å löneställningen efter övergången. Riksdagen finner en sådan särbestämmelse motiverad och vill därför icke göra någon erinran mot vad departementschefen härutinnan anfört.

De kompletteringar av nuvarande 59 §, som föreslås i propositionen, hava icke givit riksdagen anledning till erinran. Såsom framgår av den vid statsrådsprotokollet fogade bilagan kommer nämnda paragraf vid den definitiva uppställningen av reglementet att erhålla ändrat nummer.

Med hänsyn till de omfattande ändringar i civila avlöningsreglementet, som föranledas av riksdagens beslut i skilda löneregleringsfrågor, vill riksdagen bemyndiga Kungl. Maj:t att vidtaga de redaktionella jämkningar, som i samband med reglementets definitiva uppställning kunna visa sig erforderliga.

I detta sammanhang vill riksdagen erinra om, att riksdagen numera fattat beslut i vissa av Kungl. Maj:t till riksdagens prövning hänskjutna frågor rörande civila avlöningsreglementet, varvid riksdagen vidtagit ändringar i

Kungl. Maj:ts förslag. I sådant hänseende må exempelvis erinras om riksdagens beslut i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 37 angående löne-reglering för landshövdingarna samt Kungl. Maj:ts proposition nr 223 med förslag till ändrad lydelse av reglementets 35 §. Riksdagen förutsätter, att de av riksdagen sålunda beslutade ändringarna iakttagas vid den förestående slutredigeringen av reglementet.

Slutligen vill riksdagen understryka vad i propositionen uttalats rörande lämpligheten av att i samband med den förestående definitiva uppställningen av reglementet en nytryckning av hela reglementet kommer till stånd.

Under återopande av vad sålunda anförts får riksdagen anmäla, att riksdagen *dels* i anledning av Kungl. Maj:ts förslag och motionen II: 505 godkänt vid propositionen nr 279 fogat förslag till kungörelse om ändring i vissa delar av civila avlöningsreglementet den 4 januari 1939, dock med den jämkning beträffande 13 § 2 mom. b) som riksdagen ovan angivit; *dels* godkänt vid propositionen fogat förslag angående ändrad lydelse av nuvarande 59 § nämnda avlöningsreglemente; *dels ock* bemyndigat Kungl. Maj:t att i civila avlöningsreglementet vidtaga de redaktionella ändringar, som i samband med reglementets definitiva uppställning kunna visa sig erforderliga.

Stockholm den 9 juni 1939.

Med undersåtlig vörndnad.
